

10. februar 2021

Til hvem det må vedkomme

Jeg kan til fulde bekræfte, at der mangler viden og handlemuligheder overfor patienter med sygdommen ME. Den manglende viden strækker sig langt ind i såvel sundheds- som socialvæsnet, og den har stor betydning for den praktiske omgang og sagsbehandling med disse patienter.

Den manglende viden er fuldt erkendt i langt hovedparten af de involverede systemer, og der efterspørges ofte viden. Der efterspørges også en undersøgelse af, hvilke handle-muligheder og holdninger, der kunne være alternative til det nuværende.

Det er af stor vigtighed, at især de studerende i sundheds- og socialfagene gøres opmærksom på dels ME-sygdommen, men også de mere generelle professionelle/alment menneskelige problemer, der handler om at stå over for ting, man ikke ved ret meget fagligt om, dvs hele gruppen af medicinsk uforklarede fysiske sygdomme.

Denne gruppe af sygdomme, der også inkluderer fx kroniske smerter, bliver meget ofte mødt med mistro og afvisning i systemerne. Dette er ofte et tegn på den afmagt, tilstandene fremkalder hos personer i sundheds- og socialsektoren, der jo ikke kan stille meget egentligt op med de kroniske tilstande og kommer til at foretage en række forkerte, muligvis direkte skadelige initiativer i forøget på alligevel at gøre et eller andet.

Det vil være af stor værdi for den fremtidige erhvervsqualificering, hvis området bliver belyst konkret og undersøgt mhp at opbygge personlige kompetencer og refleksioner overfor feltet.

Det her foreslåede lærings-teater kan på en original måde siges at byde ind med et væsentligt og tiltrængt input til forbedrede kompetencer såvel på det erhvervsmæssige og personlige område.

Peter la Cour

Ph.D., specialist i sundhedspsykologi